

POSVETA SRCU ISUSOVU

Što je ona, koji je njen smisao, što nam daje i kako se obavlja?

U svetoj Jubilarnoj godini 1900. g. odgovarajući na poziv Pape Leona XIII. 160.000 mladih iz cijele Hrvatske te Bosne i Hercegovine posvetilo se Srcu Isusovu na njegov blagdan koji se slavio te godine 22. lipnja. O toj posveti hrvatske mladeži puno se pisalo, a objavljena je i Spomenica koja opisuje ovaj jedinstveni događaj u povijest hrvatskog naroda. Ta veličanstvena ispovijest vjere naše hrvatske mladeži na početku 20. stoljeća potiče nas na dublje promišljanje što je to posveta Srcu Isusovu i zašto je korisno i važno da je svatko od nas obavi i nastavi po njoj živjeti. Donosimo u nastavku teološko objašnjenje posvete, te kakve razne vidove u sebi uključuje. Na kraju donosimo tekst posvetne molitve.

ZAŠTO SE POSVETITI SRCU ISUSOVU?

Govoreći o posveti Srcu Isusovu polazimo od ove činjenice: svi smo putnici na ovoj zemlji. Stvoreni smo ne za ovaj zemaljski život nego za drugi svijet, za vječni život u nebeskom Kristovu Kraljevstvu što nam je obećano ukoliko živimo po Isusovom evanđeoskom nauku.

A što će nas usrećivati u nebu? Bit će to Božanska Ljubav, tj. sjedinjenje naše duše u ljubavi s trojstvenim Bogom, s Ocem, Sinom i Duhom Svetim. Otkrit će nam se konačno ona stvarnost koju sada u vjeri prihvaćamo i priznajemo: Bog je ljubav i svojom ljubavlju želi nas usrećivati za cijelu vječnost.

Ako je to stvarnost koja nas očekuje i kojoj idemo u susret, pitamo se zašto onda ne početi već sada ovdje na zemlji živjeti to stanje jedinstva s Bogom u ljubavi po Kristu, koji nam je tu Božansku ljubav objavio i donio?! I upravo to je ono što predlaže i nudi posveta Srcu Isusovu. Na taj način učinit ćemo si svoj život daleko ljepšim i smislenijim. Predusrest ćemo i spriječiti mnoga nepotrebna lutanja i razočaranja što nam grijeh donosi, jer grijeh kao da obećava mnogo, a u stvari daje malo i oduzima sve.

Posveta Srcu Isusovu nadalje priprema vjernika kršćanina za onaj konačni susret s Kristom, našim sucem na koncu našega života. Kroz intenzivniji duhovni

život što posveta predlaže, tj. kroz molitveni i sakramentalni život, onaj koji se posvetio Srcu Isusovu u svojoj duši neprestano podržava i razvija život Milosti, i tako čini svoju dušu spremnom za susret s Kristom i onda, ako bi bio pozvan na taj susret i neočekivano.

ELEMENTI POSVETE SRCU ISUSOVU

Temeljno posvećenje po sakramentima krštenja i potvrde

Prva i temeljna posveta čovjeka kršćanina jest njegovo krštenje, te potvrda koja to posvećenje dovodi do njegove punine. Kroz ta dva sakramenta između kojih se smješta primanje druga dva, ispovijed i pričest, postajemo već posvećeni, djeca Božja; posvetna nas milost potpuno iznutra preobražava, čini dionicima božanskoga života. Sv. ispovijed i sv. pričest to posvećenje podržava te dalje razvija i usavršava.

Ako je kroz dva sakramenta kršćanske inicijacije izvršeno posvećenje našega bića, pitamo se što bi posveta Srcu Isusovu nadodala ovoj temeljnoj kršćanskoj posveti kroz sakramente? Da li je posveta Srcu Isusovu aktivna ili pasivna? Da li je Bog koji posvećuje ili smo to mi koji se posvećujemo i predajemo Bogu? Da li je to Njegov dar ili naš dar Njemu?

U polazištu kad se krštenje prima u djetinjoj dobi, posveta je u prvom redu pasivna, to je čisti dar Božji što ga krštenik prima preko Crkve i svojih roditelja u čijoj se vjeri dijete krsti. Ta krsna posveta kroz kršćanski odgoj treba prerasti u aktivnu posvetu, tj. u život po Božjim i kršćanskim zapovijedima, a što uključuje aktivnu čovjekovu suradnju.

Stoga se može reći da je posveta Srcu Isusovu jedno posvješćivanje zadatka da se krsna milost razvije i ostvari do svoje punine u duši krštenika provodeći u praksi krsna obećanja.

Posveta Srcu Isusovu uključuje produženu i srdačnu kontemplaciji Kristove ljubavi, njegovih osjećaja. To je promatranje koje prelazi sa slike, simbola srca na Evanđelje i potom na Euharistiju. Kad o jednoj osobi kažemo da “ima dobro srce” to je daleko više nego kada kažemo “dobar je”; jer vrijednost njegove dobrote stoji u jezgri njegova bića. Tako se o Isusu može reći: On je njegovo srce. Drugi moment posvete jest nastojanje da se Isusa nasljeđuje. Sam je Isus rekao: “Učite se od mene jer sam blaga i ponizna srca... Uzmite jaram moj na sebe i naći ćete pokoj dušama svojim... Jaram je moj sladak i breme je moje lako.” (Mt, 11, 28-30). Te su riječi u izvjesnom smislu temelj posveti. Isus upućuje dvostruki poziv: nasljedovanje njegovih vrlina i posvećenje njemu, tj. dok daje svoju ljubav nama, za uzvrat traži našu ljubav.

No, pogledajmo izbliza elemente posvete, koje sve vidove ona u sebi sadrži:

Ispovijest vjere. - Posveta u prvom redu znači ispovijest vjere u Isus Krista. Kroz čin posvete ispovijedamo sa cijelom Crkvom našu vjeru u Isusa Krista; kroz molitve koje se tom prigodom izriču, te posebno kroz formular posvete onaj koji se posvećuje prihvaća i potvrđuje sve istine koje Crkva u ime Kristovo naučava.

Opredjeljenje za Krista. - Ispovijedajući svoju vjeru u Krista kroz čin posvete Kristovoj ljubavi, onaj koji se posvećuje potvrđuje tim činom svoje opredjeljenje za Isusa Krista. Potvrđuje da mu pripada, da se za njega odlučio, da ga uzima za svoga Prijatelja i za vrhovnu vrijednost svoga života.

Potvrda života po krsnim obećanjima. - Kroz krštenje i ostale sakramente mi smo već postali Kristovi, postali smo članovi njegova mističnog Tijela Crkve što uključuje i život dostojan toga stanja pripadnosti Kristu. Za većinu se ovo pritjelovljenje Kristu zbilo u mladoj dobi kad su kao djeca u vjeri roditelja primili sakrament krštenja. No tijekom rasta i dozrijevanja vjernik kršćanin dolazi do trenutka u životu kada se taj dar primljen u djetinjstvu treba prihvatiti i potvrditi svojim osobnim izborom i odlukom. To uključuje i prihvaćanje obveza koje iz krsnog saveza slijede: život po Božjim zapovijedima i po načelima Evanđelja. Tu odluku prihvaćanja i potvrde krsnog saveza treba donijeti svatko sam. Posveta Srcu Isusovu pomaže da se krsni savez s Bogom sklopljen u krštenju posvješćuje, potvrđuje, obnavlja i po njemu živi.

Osobno prihvaćanje Kristove ljubavi. - Posveta Srcu Isusovu poosobljuje kršćaninovu pripadnost Kristu. Po posveti ulazimo dublje u otajstvo Kristove ljubavi. Kroz posvetu prihvaćamo ponudu Kristove ljubavi da živimo u zajedništvu i prijateljstvu s njime.

Krist i njegova ljubav - vrhovna vrijednost života. - Po posveti ne samo da prihvaćamo Kristovu ljubav nego potvrđujemo da nam ona postaje središnja vrijednost našega života prema kojoj sve usmjeravamo.

Priznanje Krista svojim Kraljem. - Kao što je Krist središte i gospodar svega stvorenoga, tako je isto središte povijesti i gospodar svakog čovjeka. Na ulazu na zagrebačko groblje Mirogoj stoji natpis: Kralju vjekova kojemu sve živi. Isus je Kralj u prvom redu ljudskih srdaca. Njegova vladavina nad ljudima nije na način ovozemaljskih vladara, nego on ljubavlju vlada ljudskim dušama. Stoga posveta Srcu Isusovu znači u slobodi prihvatiti Krista za svoga vladara, odnosno za svog prvog, pravog i jedinog prijatelja, koji jedini može ispuniti sve želje našega srca. Sam je Isus rekao apostolima na posljednjoj večeri: "Ne zovem vas više slugama nego prijateljima, jer vam priopćih sve što sam čuo do Oca svoga."

Živjeti dostojno njegove ljubavi. - Posveta Srcu Isusovu nadalje znači truditi se živjeti dostojno njegova prijateljstva koje nam je darovao; naše misli,

čini i djela trebaju biti u skladu s našim Božanskim Prijateljem i njegovim pogledom na stvarnost. Stoga onaj koji se posveti Srcu Isusovu, tj. njegovoj ljubavi, trebao bi se uvijek pitati, što bi Isus, moj Prijatelj, učinio na mome mjestu, kako bi on postupio, što bi on rekao, kako bi se ponio, odnosno, kako bi On želio da sada reagiram, da postupim, što da kažem itd.

Bližnji kroz mene obasjan Kristovom ljubavlju. - Živjeti posvećenje Kristovoj ljubavi znači dopustiti da Njegova ljubav kroz mene dostiže druge, da donosi radost drugima, da ga prepoznajem u drugima. U završnoj misnoj molitvi na blagdan Srca Isusova molimo: "Neka nas otajstvo tvoje ljubavi, Gospodine, zauvijek privuče k tvome Sinu, neka u nama zapali svetu ljubav da mognemo Krista u braći prepoznati i služiti."

POSVETNA MOLITVA SRCU ISUSOVU

Ova posvetna molitva sastavljena je u Svetoj Godini 2000. Molili su je mladi u Osijeku koji su nasljeđovali primjer svojih vršnjaka od prije sto godina pa su se i oni posvetili Srcu Isusovu na njegov blagdan koji se te godine slavio 30. lipanj 2000. Bilo ih je oko 70, a okupljali su se u isusovačkoj crkvi Srca Isusova (Ul. A. Stepinca 27). Posvetna molitva prilagođena je našem vremenu.

Gospodine Isuse Kriste zahvaljujem Ti za sve darove koje si mi dao: za dar života i zdravlja, za milost vjere i dar pripadnosti Katoličkoj Crkvi. Danas se posvećujem Tvome Božanskom Srcu. Ovim činom najprije ispovijedam i potvrđujem svoju kršćansku vjeru i svoje opredjeljenje za Tebe; potvrđujem svoje prihvaćanje svih katoličkih istina vjere kako nas uči sveta Katolička Crkva u kojoj si mi dao milost da sam rođen, odrastao i kojoj pripadam.

Potvrđujem svoj krsni savez s Tobom i svoju odluku da po njemu živim. Priznajem Te svojim Gospodarom i Kraljem. Izjavljujem da ćeš mi odsad Ti s ljubavlju svoga Božanskog Srca biti najviša vrijednost moga života prema kojoj ću usmjeravati sve svoje misli, riječi i djela. Pomozi mi da mogu živjeti dostojno Tvoje ljubavi i da njome usrećujem svoje bližnje.

Slijedeći primjer brojnih tisuća hrvatskih mladića i djevojaka koji su se na početku 20. stoljeća posvetili Tvome Presvetom Srcu i ja zajedno s njima ispovijedam i kličem: „Dušom tijelom vijek sam Tvoj...“. Tvoj hoću biti i ostati sada i u vijeke! Amen.

Posveta hrvatskog naroda Srcu Isusovu 27. lipnja 2025.

Priredio: p. Božidar Nagy, SJ